

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2013 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 3962

21 ਮਈ, 2020

(ਏ) ਸਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882—S.41—ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908—S.17—ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ—ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ—ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਬੇਲੋੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦਫਤਰ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ - ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 04.08.2003 ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 28)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਰਮਾਨ ਸਾਗਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਲ.ਸੱਗਰ,
ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਟੀ.ਐਸ.ਦੁਆਬੀਆ, ਸੰਜੀਵ ਰਾਏ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਜੇ.

(1) ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ।

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਤੀਰੋਧਕਾਂ (ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਤੋਂ 6) ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ/ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ।

(2) ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ, ਭਾਵ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2) ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 04.08.2003 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ 12,08,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਧੀਵਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 14.08.2003 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ/ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ/ਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ 07.09.2005 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 3, ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਆਫਿ ਦੀ ਘਾਟ ਆਫਿ ਦੇ ਆਮ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਨਾਲ, 6 ਅਤੇ 7 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ), ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ

ਧਾਰਾ ਇਸ ਦੇ 11.

ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 39 ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 12.12.2003 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵੀ 23.08.2005 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਮੁਦਈ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਢਾਪੇ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ।

ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ 23 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਅੱਗੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ (14.08.2003 ਨੂੰ) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਕਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੱਖ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ) ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 04.08 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਕੋਈ ਇੰਤਕਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 2003; ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1881 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ।

(5) ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ: -

- (i) ਕੀ ਮੁਦਈ 04.08.2003 ਦੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (ii) ਕੀ ਮੁਦਈ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? OPP
- (iii) ਕੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਰੱਦ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ.
- (iv) ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ
- (v) ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ

ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(vi) ਕੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(vii) ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾੜਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(viii) ਕੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ.

(ix) ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੱਚੋ-ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ.

(x) ਰਾਹਤ।”

(6) ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦਾ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗਵਾਹ, ਡੀਡ ਰਾਈਟਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮ, ਪਿੰਡ ਕਾਦੀਆਂ ਦੇ ਲੰਬੜਦਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਡੀਡ (Ex. P1)।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 14.08.08 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। .2003, ਇੱਕ ਵਿਧੀਵਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ Ex.D1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ Ex.P1 (ਕੁਝ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ Ex.P1/A ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਨੂੰ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਨੂਰਮਹਿਲ, ਕੋਲ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵੀ ਚਿਪਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਡੀਡ ਲੇਖਕ, ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਖੁਦ ਇਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 91 ਅਤੇ 92 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ/ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਹੈ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ (04.08.2013 ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ

ਬਣਾ ਸਕੇ।

(8) ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੁਢਾਪੇ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਡੀਡਬਲਯੂ 2 ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਵੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਜੱਦੀ ਸੁਭਾਅ' ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ "ਸੰਚਾਲਿਤ" ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਡੀਡ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੱਦੇ ਨੰ. (i) ਅਤੇ (iii) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਨੰਬਰ 2 (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁੱਦੇ ਨੰ. (iv) ਤੋਂ (viii), ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(10) ਮੁੱਦੇ ਨੰ. 9 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਬਾਦਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜ਼ਬ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਫਿਰ ਵੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਹੱਕ

ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅੱਗੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਰਡਰ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ 2 (ਅੰਕ ਨੰ. viii), ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ- ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ (ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2) ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 'ਬੁਲਾਇਆ' ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ 06.11.2013 ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ) ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

(14) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਮ.ਐਲ.ਸਾਗਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1-ਮੁਦਈ ਨੇ 13.08.2003 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16.08.2003 ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਉਸਨੇ 23.08.2005 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ 07.09.09 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। .2005.

ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਿਉਂ ਦਾ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ। ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ।

ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮਿਤੀ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ (ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ), ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ 'ਤੇ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਇੰਤਕਾਲ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਆਦਿ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ)।

(16) ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, (ਉਦਾਹਰਣ D-1) ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਹੇਠਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੀ-1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੋ 82 ਸਾਲ ਦੇ ਸਨ।

ਤੋਂ ਸਾਬਕਾ ਪੀ-1, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹਿਆ ਕਿ ਉਸ ਡੀਡ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ, ਭਾਵ PWs 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਜ਼ਿਰੂਰਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਖੁਦ ਵੀ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ.

ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ. ਪੀ-4, ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 2,00,000/- 02.09.2003 ਨੂੰ, ਭਾਵ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰੁ. 12,08,000/- ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਫਿਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੈਧ ਵਿਕਰੀ। 100/- ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ, ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰੱਦ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੀਕਰਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(17) ਪਟਵਾਰੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ DW-1 ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਦਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ, ਰੁਪਏ

ਸੀ।

22,52,250/- ਜਦੋਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਸਾਬਕਾ. ਪੀ-1 ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ ਸੀ। 12,08,000/-, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਵੀ ਸਾਬਕਾ ਸ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਡੀ-4।

(18) ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ:-

- (i) **ਐਸ. ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬਨਾਮ ਬਾਲਾਸੁਬਰਾਮਣੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ** (ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ) ¹;
- (ii) **ਵਿਧਿਆਧਰ ਬਨਾਮ ਮਾਨਕੀਕਰਾਓ ਅਤੇ ਹੋਰ**²;
- (iii) **ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਇੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ** (ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟ ਬੈਚ) ³ਅਤੇ
- (iv) **ਭਰਤੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਲਆਰਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਬਨਾਮ ਨਵਲ ਉਰਫ ਛੋਟੇ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ**⁴।

(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ/ਅਣਡਿੱਠ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮਿਸਟਰ ਟੀ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ। 1 (ਮੁਦਈ) ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ **ਬਾਈ ਹੀਰਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਸਾਈਨਨੀ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ** ⁵ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਮੌਖਿਕ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ 'ਰੋਕਿਆ' ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ, ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(21) ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਰੇਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ

12008 (7) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 955

2(1999) 3 SCC 573

3ਲਾਅ ਫਾਈਡਰ ਡੈਕ ਆਈਡੀ# 66768

4ਏਆਈਆਰ 2012 ਇਲਾਹਾਬਾਦ 91

5ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 448

ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੈਕਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵੈਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਘੱਟ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਕਲੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਦਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਡੀਡ ਦਾ ਮੁੱਲ ਘੱਟ ਸੀ। ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਬਚੋ।

(22) ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਅੱਗੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰ: 144 'ਤੇ), ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਭਾਵ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਮਾਰਕ-ਏ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਪੰਨਾ ਨੰ. 243 'ਤੇ) ਵੱਲ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰਹੂਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 06.09. ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ। 2003, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਕਈ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(23) *ਨਬੰਦਦਾਰ* ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਘਰ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਹੁਤ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਸਾਬਕਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਫੋਟੋ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੀ-1.

ਇਸੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ, ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ (ਮੁਦਈ ਨੂੰ) ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ

ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਤਭੇਦ / ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

(24) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਦੇ ਵੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਦਲੀਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ. ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(25) ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 92, ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਿਖਤੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 14.08.2003 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਭਾਵ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ। 04.08.2003 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੱਟੀ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਸਿੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(26) ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ, ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮਿਸਟਰ ਸਾਗਰਸ ਦੀਆਂ ਸਖਤ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(27) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 04.08.2003 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਵ ਪਿਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(28) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ 14.08.2003 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, 14.08.2003 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖੇਡੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਭਾਵੇਂ ਦੀਵਾਨੀ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਾਂਗ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ

04.08.2003 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(29) ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਇੱਕ "ਅਸਥਾਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ" ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਤੱਥ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਵਸਥਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 04.08.2003 ਤੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ (ਭਾਵ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 14.08.2003 ਦੀ ਅਗਲੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਹ ਸੰਪਤੀ 04.08.2003 ਨੂੰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 10 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(30) ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਵੈਂਡੀ, ਭਾਵ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੁਦਈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਉਸ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਮੁਦਈ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ), ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ

ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫੋਟੋ ਰਾਹੀਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ (ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੋਣ ਲਈ) 'ਤੇ ਉਸ ਫੋਟੋ ਵਿਚਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 04.08.2003 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

(31) ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 91 ਅਤੇ 92 ਦੀ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 14.08.2003 ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਡੀਡ ਵੀ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ।, ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਤੀ 04.08.2003 ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਡੀਡ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ। ਕੇਸ. ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੇ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਗਵਾਹ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 92 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਮਲ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਨੇ ਉਸੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। (ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੇ ਸਾਰੇ।

(32) ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਇਹ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ. 1, ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-2 ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ, 14.08.2003 ਨੂੰ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, 10 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਮਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਥਾਈ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਿਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(33) ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰਸ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਲੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ (ਪਹਿਲੇ ਪੱਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ), ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਬੀਆ ਨੇ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਸਟੈਂਪ ਐਕਟ, 1899 ਦੀ ਧਾਰਾ 47-ਏ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਭੇਜੋ।

ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਢੁਕਵੀਂ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣਾ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਹਨ।

(34) ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ **ਵਿਦਿਆਧਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰੇ 20 ਅਤੇ 21 (ਲਾਅ ਫਾਈਡਰ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਅਨੁਸਾਰ:-

"20. **ਲਾਲ ਅਚਲ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਕਾਜ਼ਿਮ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ, (1905) 32 ਇੰਡ ਐਪ 113** ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਲਈ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲੀ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਜੋ ਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਫਰਜ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਅਜਿਹੇ 'ਚ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਲਈ ਵੀ ਮਹਾਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਹੋਵੇਗੀ

ਡੀਡ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ **ਕਾਮਿਨੀ ਕੁਮਾਰ ਦੇਬ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਚਰਨ ਨਾਗ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਕਲਕੱਤਾ 521** ਅਤੇ **ਫਿਰ ਸਰਦਿੰਦੂ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਮ.** ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। **ਕੁੰਜ ਕਾਮਿਨੀ ਰਾਏ, ਏਆਈਆਰ 1942 ਕਲਕੱਤਾ 514**। **ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਤਿਵਾਰੀ ਬਨਾਮ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਤਿਵਾਰੀ ਏਆਈਆਰ 1973 ਪਟਨਾ 352** ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ **ਸਨਾਤਨ ਮਹਾਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਹਕੀਮ ਮੁਹੰਮਦ ਕਾਜ਼ਿਮ ਮੁਹੰਮਦ ਏਆਈਆਰ 1977 ਉੜੀਸਾ 194** ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

21. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ੀ ਸੀ ਜਾਂ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਸਹੀ ਲੋੜ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਡੀਡ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਇੱਕ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਡੀਡ ਫਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲ ਅਚਲ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਕਲਕੱਤਾ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"

(35) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਬਲਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ

ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਕੇ ਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸਵਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 12,08,000/-, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(36) ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਦੀ ਉਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 58 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਉਹ ਉਪਬੰਧ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਠੇਕਾ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 10, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ:-

ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54:-

54. "ਵਿਕਰੀ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ : - "ਵਿਕਰੀ" ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਅੰਸ਼-ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼-ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ।

Sale how made.--- ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਟੱਲ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦੀ ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ।--- ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੈਅ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ”

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 58:-

58. ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੇਰਵੇ। —(1) ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ, ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 89 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਰਥਾਤ:-

(a) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਜੋੜ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਅਮਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਸਪੁਰਦਗੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਜੋੜ, ਓਰੇਜੈਂਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ;

(b) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਜੋੜ; ਅਤੇ

(c) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਮਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦਾ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ।

(2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ।

(ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)

ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 10:-

"ਸਾਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ."

ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਕੁਝ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(37) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 04.08.2003 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ (ਉਦਾ. ਪੀ-1, ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ), (ਗੁਰਮੁਖੀ/ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ), ਕਹਿਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਬਕਾ ਪੀ-1 ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਸਟੈਂਪ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ " **ਸੁਣਕੇ ਸਮਝ ਕੇ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ** " ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, " ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ")।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। 12,08,000/- ਵੀ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਪੰਨਿਆਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸ. 58 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

[ਨੋਟ: ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਿਰਫ 12,800/ ਰੁਪਏ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, Ex.P-1 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਰਕਮ 12,08,000/- ਰੁਪਏ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ 12,800/- ਰੁਪਏ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ।

(38) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰੋਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ। ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਬਕਾ. ਪੀ-1.

ਇਹ ਫਿਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਾੜ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਰਣੇ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ . **ਇੰਦ ਕੌਰ, ਐਸ. ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ** ਅਤੇ **ਭਰਤਸ ਦੇ ਕੇਸ** (ਸਾਰੇ ਸੁਪਰਾ), ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।

(39) ਇੱਥੋਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਗਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰਿਤਕੁੰ ਰਿਸ਼ੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ